

پرونده - مشق

پنجشنبه 24 تیر 1389

ایرانی ها گوهرهای نادر خودشان را نمی شناسند

فری فرزانه

اشاره: نامه ی حاضر از جانب فری فرزانه، فیلمساز و نویسنده ی قدیمی ساکن پاریس و خطاب به بهمن مقصدلو کارگردان فیلم " ایران درودی، نقاش لحظه های اثری "، قلمی شده و برای انتشار در بخش هنر روز، در اختیار سایت روزآنلاین قرار گرفته است.

دوست د عزیز آقای مقصدلو

چه کار خوبی کردید که فیلم زیبای ایران درودی نازنین را برایم فرستادید. شاید ایران فراموش کرده باشد که آشنایی ما نزدیک به یک قرن می گذرد. دختری که در سالهای اول 1960 با او آشنا شدم، شوخ، خندان و چشمهای سیاه و ژرف داشت. مهربان بود به طوری که بارها مرا به شگفت می آورد.

برای مثال در آن روزها من و دوستانم شرکت تهیه فیلم (فارگو) را تاسیس کرده بودیم. یک روز تلفن دفتر زنگ زد و منشی اطلاع داد که آقای حکیم می خواهد با من صحبت کند. تعجب کردم. برادران حکیم از بزرگترین دستگاه های تولید فیلم را داشتند و چگونه به سراغ ما تازه کارها آمده بودند؟ آقای حکیم گفت که ایران درودی از من فیلمساز تعریف و تمجید کرده است و می خواهد آشنایی برقرار کند. تعجبم دو چندان شد. ایران با تولید کنندگان فیلم چگونه سر و کار دارد؟ اما بعد از چند جمله که رد و بدل کردیم حکیم پرسید در آنجایی که هستی شرکت تولید فیلم است؟ جواب مثبت دادم. حکیم بی

درنگ صحبت را کوتاه کرد و گفت گمان می کردم که فقط کارگردان هستید و به کمک من احتیاج دارید. اما می بینم که می توانید رفیق باشید و نه همکار.

ایران بارها به من لطف می داشت. به هر سفری که می رفت کارت پستالهای زیبا و نامه ای می فرستاد. دوستانش را معرفی می کرد. فریده گوهرین را او با من آشنا کرد. در حالی که معمولاً رفقا در معرفی دوستان خست دارند.

حالا امروز بعد از ظهر با زلم نشستیم و فیلم شما را تماشا کردیم. و به سازنده و هنر پیشه ی آن آفرین گفتیم. ایران با اراده تزلزل ناپذیرش به اوج شهرت و هنرش رسیده است و شما با تسلط به حرفه ی فیلمسازی یک مدرک زیبا و جالب از آن ساخته اید. شما توانسته اید دو جنبه ی برارنده ی ایران را پیروزمندانه آشکار کنید. ایران بلند پزرواز، مبارز، مفتون هنر نقاشی و ایران حساس، غمگین و دوست داشتنی.

شما ایران را به دام انداخته اید به جای آنکه مخاطبی در برابرش بگذارید تا او ریزه کاری های زندگی اش را بیان کند. خود او را وادار کرده اید که بی پرده از شادی ها و غم های بی شمارش بگوید. دیگر چه بگویم کار دشواری داشته اید و موفق هستید. دستخوش. در همین راه ادامه بدهید. ایرانی ها گوهرهای نادر خودشان را نمی شناسند.

قربانت، فرزانه

کان ششم ژانویه دو هزار و ده

عکس از نازنین عزدیاری
جلسه ی نمایش فیلم در پاریس